

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalis Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 3. Quibus de causis adoranda sit Virgo Dei mater hyperdulia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

damus, vt vniuersa illi gratulans adoransque acclamet Ecclesia (qua duce de suis triumphat hostibus) quod vetus Synagoga gloriosæ Iudith Holoferne truncato: *Tu gloria Ierusalem, tu letitia Israel, tu honorificentia populi nostri, quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum, &c. & eris benedicta in æternum, fiat, fiat.* *Iudith 15. 21.*

CAPVT III.

Quibus de causis adoranda sit Virgo Dei Mater hyperduliâ.

DVabus præcipuè, quæ sunt indicatæ, ob summam diuinæ gratiæ ac sanctitatis excellentiam, qua creaturas omnes velut immenso quodam spatio prætergreditur; deinde ob incomparabilem Dei Matris dignitatem, qua nulla maior celliorque in puram creaturam cadere omnino potest. Quæ duæ causæ si componantur inter se, & cogitatione se iungantur, prior illa sanctitatis ac gratiæ cum filio Deo coniunctio, huic maternæ summæque propinquitati naturæ tamen

Luc. II. 28

Tract.

10. in Ioan-
nem.

anteferenda est, ex Christi Domini re-
 sponso: *Quin immò beati qui audiunt verbū
 Dei, & custodiunt illud*, vt obseruat S. Au-
 gustinus. Verùm, in Deipara numquam
 seiunctæ fuerunt, nec esse potuerunt ex
 consueta ac præscripta Dei lege, qua filij
 Dei mater æterno decreto delecta erat
 ac constituta; semper sibi connexæ fue-
 runt istæ necessitudines naturæ & gra-
 tiæ, nec alteram altera propriè præuertit,
 cùm, auctore Damasceno, gratiam na-
 tura præuerrere non est ausa, imò ma-
 ternam propinquitatē longè antè præ-
 uerit gratia. Fuit igitur vtroq; & naturæ
 & gratiæ gradu proxima, nexuq; vtroque
 coniunctissima filio Mater, eadem &
 primaria sponsa, filiaque per gratiam
 adoptionis, & mater æterno cōsilio Ver-
 bi incarnandi destinata. ex qua velut ori-
 gine promanarunt omnes eius gratiæ,
 præcellentiæ ac sanctitatis prærogati-
 uæ: ad eam enim Dei Matris dignitatem
 comparabatur, effusis in illam omnibus
 diuinæ gratiæ ac sanctitatis muneribus,
 vt filio Deo non indigna, nec indecora
 mater existeret: corporis eius mystici,
 cuius

cuius ille est caput, ipsa spiritale collum omnibus virtutum monilibus ornatissimum, Ecclesiæ totius princeps membrū, aulæ cælestis Regina, creaturarum omnium præcellentissima. Quare Deiparæ prima hæc sit adorandæ causa; quòd Dei mater existat, mater Iesu, Dei, Domini, Saluatoris nostri. quam eius laudē cūm expresserint Euangelistæ, ceteras commentandi per amplum suppeditarunt argumentum. Id dixisse perquam abundè est *Virginem Mariam de qua natus est Iesus, qui dicitur Christus*, appellauisse Matrem Iesu. Sed ne quis Nestorius Iesum diuidat, & diuinam hypostasim ab eo se iungat in cōceptu, sacra Synodus Ephesina tanto studio contendit, theotocon Dei Matrem appellandam, qua nulla potest appellatio dignior ac celsior puræ quidem vlli conuenire creaturæ. non tantum Christipara, verum & Deipara dicenda: digna quidem appellatio, ob quam vnā tuendam Synodus Ephesina cogeretur. Vt filio Deo nullus cogitatione dignior maiorque effingi potest: ita mater excogitari sublimior nulla

278 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
potest quàm Dei Mater. Potest Deus v-
niuersum hoc maius, cælum præstantius,
elementa meliora condere, at Dei Ma-
tre maiorem matrem non potest. Inde,
quæ altera est causa adorationis deferē-
dæ, plenitudo omnis gratiæ ac sanctita-
tis, qua proximè ad filium Deum acce-
dit, cui omnis omnium Sanctorum atq;
electorum gratia in vnum etiã congesta
cumulū cōparari nequeat, exoritur. Ac
prima quidem Virginis gratia, quâ est in
primo conceptu sanctificata, & ab origi-
nali labe præseruata, qua se primùm ac-
celerato rationis vsu totam diuino Nu-
mini consecrauit ac contradidit; supre-
mam cuiusuis Sancti gratiam, quam de-
curfa hac mortali vita lōgissima in cæle-
ste regnum intulit, imò SS. omnium gra-
tias in vnū simul aceruū aggregatas, lōgif-
simè superauit, iuxta illud Davidis my-
stico sensu: *Fundamenta eius in montibus
sanctis, diligit Dominus portas Sion super
omnia tabernacula Iacob.* Neque hæc mea
vnius est (cuius nulla est auctoritas)
sed complurium doctrina & pietate
præstantium Theologorum asseueratio.
Hanc

Psal 86.
3.

Hanc verò gratiam D. Mater, per omnem deinceps vitam, quam ad septuagesimū vsque tertium prorogaram voluntætatis annum, continuato ac conduplicato semper auxit incremento, cum ne somno quidem summa mentis elicitus contentione diuinus eius amor interromperetur, semperque vim omnem & naturæ & gratiæ in eum eliciendū exeret, nullam verò ne minimam in omni facto, dicto, cogitatu venialem culpam admiserit, sed diuinæ voluntati quàm esse potuit gratissima semper extiterit. quæ res, vt nihil de diuina vltro in Virginem effusa beneficentia dicamus, immensitatem quandam gratiæ demonstrant: cui respondet ex æquo gloria; vt mirum non sit, si supra creaturas omnes exaltata cæli Regina proximo deitati throno confederit, ad filij dexterâ collocata in potioribus eius bonis, si separatū & à ceteris seiunctū Beatissimæ gloriæ chorū efficiat. qua in eminenti maiestatis sede circumuallata beatarum mentium infinitis myriadibus, qui illam supplices ac gratulantes venerantur, cogitanda nobis

bis

bis est, cū & illi venerationem atque adorationem humi repentes vermiculi, ac velut in ceno coaxantes ranunculæ deferimus.

Ad has tertia potest adorationis adijci causa iustissima, quòd, cū Domini Dei nostri Saluatoris dignissima mater existat, nostra quoque iure quàm optimo Domina, & omnium heri creaturarum, vti loquitur Damascenus, existat. quare etsi cæteris Sanctis honos à nobis habitus minùs propriè censeatur dulia, seruitutis testificatio quæ dominis exhiberi solet à seruis; tamen Deiparæ exhibitus is honor propriissimè est dulia, cū & naturæ conditione tamquam Creatori nostro, & redemptionis iure tamquam Saluatori eius filio propriissimè serui simus, eandemque seruitutem dignissimæ eius parenti debeamus. Magno nos ille pretio diuini sui cruoris seruos emit, sibi inquam, Matrique suæ seruos, quæ & ipsa plurimum ad eam nostram contulit redemptionem. quam ille salutem condigno perfecit merito, hanc ipsa cōgruo seu imperatorio quoque

que promeruit, quo eodem merito incarnationis æterni Verbi promeruit accelerationem. Hunc Deum hominem Saluatorem nostrum, de Spiritu sancto conceptum nouem ipsos menses virgineo tulit utero, moxque partu enixa virgineo fouit, fasciavit, educavit infantem, puerum, adolescentem adiuuenem, omnibus maternæ curæ ac pietatis officijs prosecuta, illi comes in Euangelio tota Palæstina deferendo, nusquam à diuino eius latere longiùs abscedens; denique morienti astitit ad crucis eius pedem, supremumque excepit spiritum, de peracto humanæ redemptionis opere gratulans, ac gratias agens, victimam nostræ salutis Augustissimæ obtulit Trinitati. neque verò nunc in cælo recepta ad filij dexteram supremo gloriæ throno, maternam suam aduersus clientes curam ac prouidentiam intermittit, neque patrocinari vnquam desinit, causamque ærumnosorum ad se contugientium apud Deum filium agere mortalium, quin verò ipsam misericordiæ matrē diuinæ clementiæ ac misericordiæ thronum censuerim,

Hebr. 4. 16.

fuerim, ad quam nobis à se uero iustitiæ
 tribunali sit appellandum, quando apud
 hoc iustitiæ tribunal pridem desperata
 ac deplorata est causa nostra. Adeamus er-
 go cum fiducia ad thronum gratiæ, vt miseri-
 cordiam consequamur, & gratiam inuenia-
 mus in auxilio opportuno, non corporis tan-
 tum utroque genu, sed præcipuè mentis
 utroque flexo poplite, intellectu ac vo-
 luntate, supremam eius Dei Matris di-
 gnitatem, gratiæ ac sanctitatis eminenti-
 am, supra creaturas omnes; tum in nos
 supremæ Dominæ potestatem & aucto-
 ritatem cogitatione, uti par est, existi-
 mantes, & voluntate supplici gratulan-
 tes, adeamus eam, ac salutemus adoran-
 tes atque inuocantes, Chrysostomo præ-
 eunte, ac magno Athanasio prosequen-
 te: Vt verè dignum & iustum est, glorifi-
 care te Deiparam, & semper beatissimã,
 & penitus incontaminatam Matrem Dei
 nostri, honoratiorem Cherubim, & glo-
 riosiore in comparabiliter Seraphim,
 quæ citra corruptionem Deum peperit-
 sti! verè Deiparam te magnificamus. *Aue*
gratia plena Maria, Dominus tecum, benedi-
ctus

*In Litur-
gia.**Luc. 1. 28.*

cta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui, quoniam saluatorem animarum nostrarum peperisti.

Ad te clamamus, recordare nostri Sanctissima Virgo, quæ etiam à partu virgo permansisti. *Aue gratia plena, Dominus tecum.* Beatam te prædicant omnium Angelorum & terrestrium hierarchiæ. *Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.* Intercede hera, & Domina, & Regina, & Mater Dei pro nobis.

Arbana. f.
in Euang.
de S. nostre
Deipara.

CAPVT IV.

De triplici tempore ad Deipara Virginis adorationem oportuno.

EA est Dei Matris summa dignitas, & profusa in nos beneficentia, vt nullum par esse possit nostrum aduersus eam religiosi cultus obsequium; tametsi nullo vnquam interrumpere tur tēpore, tametsi ne momento quidem ac puncto tēporis intermisso, supplices semper illā veneraremur, nunquam illi consentaneas laudes ac pares gratias referremus: sed